

Kiekvieną pavasarį išdega tūkstančiai hektarų Lietuvos pievų. Dažniausiai tai atsitinka dėl specialiai deginamos žolės ar neatsargaus augalinių atliekų deginimo. Kasmet taip padaroma ne tik didelė žala gamtai, aplinkai, bet kartais pasitaiko ir žmonių aukų.

Didelė problema – durpingos nešienaujamos teritorijos, grioviai. Šiose vietose numesta nuorūka ar degtukas, paliktas be priežiūros neužgesintas laužas gali padaryti daug žalos. Turėtume rūpintis ir kontroliuoti vaikų laisvalaikį, nes gaisrus kartais sukelia vaikai, žaidžiantys su ugnimi. Taip pat primename ir įspėjame, kad už žolės deginimą yra numatyta administracinė atsakomybė, o už nepilnamečių paauglių nusikaltimus baudžiami jų tėvai.

Už sausos žolės, nendrių, nukritusių medžių lapų, šiaudų, laukininkystės ir daržininkystės atliekų deginimą pažeidžiant aplinkos apsaugos reikalavimus asmenys gali būti nubausti **nuo trisdešimt iki dviejų šimtų trisdešimt eurų bauda**

, o juridinių asmenų vadovai ar kiti atsakingi asmenys - **nuo šešiasdešimt iki trijų šimtų eurų**

Jeigu žemės savininkai, naudotojai ir valdytojai, pastebėję savo žemėje žolės gaisrą, nesiima priešgaisrinės apsaugos priemonių, jiems gali būti skirta **nuo trisdešimt iki vieno šimto septyniasdešimt eurų bauda.**

Už ražienų, nenupjautų ir nesugrėbtų (nesurinktų) žolių, nendrių, javų ir kitų žemės ūkio kultūrų

deginimą gali būti skirta nuo penkiasdešimt iki trijų šimtų eurų, o juridinių asmenų vadovams ar kitiems atsakingiems asmenims – **nuo vieno šimto dvidešimt iki trijų šimtų penkiasdešimt eurų bauda.**

Dažniausiai gaisrus sukelia neatsargūs poilsiautojai, grybautojai ir uogautojai, numetę nuorūką, degtuką arba palikę neužgesintą laužą. Miške, kur yra daug greitai užsiliepsnojančių medžiagų (sausos žolės, spyglių, dervingų medžių šakelių, sausų samanų), kur gausu deguonies prisotinto oro, viskas dega daug sparčiau, todėl liepsnos šaltinį reikia užgesinti daug rūpestingiau negu įprastai. Laužus galima kurti tik specialiai įrengtose poilsiaviečių laužavietėse, kurios pažymėtos atitinkamu ženklu, apsuptose iš visų pusių ne siauresne kaip 0,5 metro mineralizuota zona, t.y. iki nedegančio grunto pašalintos miško paklotės juosta. Arti laužavietės neturi būti sausos žolės, medžių, durpingo grunto ar kitokių degių medžiagų. Negalima kurti didelių laužų, kai pučia stiprus vėjas, nes žiežirbos gali uždegti šalia esančius medžius. Esant sausam ir karštam orui, kūrėti miške laužus draudžiama. Išvykstant būtina įsitikinti, kad laužas gerai užgesintas. Patikimiausia žarijas užgesinti vandeniu arba užberti žemėmis.

Dar viena su žmogaus veikla susijusi gaisrų miškuose priežastis – automobiliai ir kitos transporto priemonės. Kibirkštys, lekiančios iš automobilių, traktorių, miškovežių ir kitų transporto priemonių variklių arba netvarkingų išmetamųjų vamzdžių, gali uždegti sausą miško paklotę. Tad per sausrą į mišką geriau nevažiuoti.

Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prašo gyventojų nedeginti pernykštės žolės, o pastebėjus tokius gaisrus, nepraeiti pro šalį, bet pasistengti patiems juos užgesinti, nelaukiant, kol liepsna išplis į didesnius plotus. Liepsnojančią žolę nedideliame plote lengvai galima užgesinti užplakant liepsną medžių šakomis, užpilant ją vandeniu arba smėliu. Jeigu matote, kad su ugnimi nepavyks lengvai susidoroti, nedelsdami kvieskite ugniagesius bendruoju pagalbos telefonu 112.

Kristina Mickienė
Marijampolės savivaldybės administracijos

Bendrujų reikalų skyriaus
vyriausioji civilinės saugos specialistė